

Електронний журнал «Державне управління: удосконалення та розвиток» включено до переліку наукових фахових видань України з державного управління (Категорія «Б», Наказ Міністерства освіти і науки України № 1643 від 28.12.2019).

Спеціальність – 281.

Державне управління: удосконалення та розвиток. 2023. № 6.

DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2156.2023.6.1>

УДК 342.56

V. S. Koltun,

*д. держ. упр., професор, завідувач кафедри регіональної політики,
ННІ ПУДС Київського національного університету імені Тараса Шевченка*

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-8432-873X>

ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ У СИСТЕМІ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ: КОРЕЛЯЦІЙНО-ФУНКЦІОНАЛЬНИЙ ПІДХІД

V. Koltun,

Doctor of Sciences in Public Administration, Professor, Head of the Department of Regional Policy, Educational and Scientific Institute of Public Administration and Civil Service of Taras Shevchenko National University of Kyiv

THE HIGHER COUNCIL OF JUSTICE IN THE SYSTEM OF STATE AUTHORITIES: A CORRELATION-FUNCTIONAL APPROACH

Стаття присвячена дослідженню ролі і місця Вищої ради правосуддя в системі органів державної влади на основі кореляційно-функціонального підходу. Встановлено, що за роки існування Вищої ради правосуддя виникало чимало труднощів, пов'язаних з інтерпретацією її функціонування в системі органів державної влади, що зумовлювало підвищену зацікавленість вчених в аналізі особливостей становлення Вищої ради правосуддя як суб'єкта владних

повноважень, виявлення проблемних аспектів правового регулювання її діяльності та пошуку шляхів вирішення таких проблем. Зазначено, що наукові дослідження щодо ролі і місця Вищої ради правосуддя у системі органів державної влади у сфері державного управління не мають системного характеру, що вказує на необхідність та актуальність дослідження.

Зроблено висновок, що Вища рада правосуддя є суб'єктом владних повноважень – органом державної влади та суддівського врядування, який виконує надзвичайно важливі управлінські функції у системі правосуддя, оскільки є єдиним органом державної влади, що ухвалює рішення щодо внесення Президентом подання про призначення, а також звільнення суддів та є єдиним органом, що контролює дотримання дисципліни суддями.

Наголошено, що специфіка статусу Вищої ради правосуддя полягає в тому, що вона не виконує основну функцію судової влади – здійснення правосуддя, проте саме вона надає обов'язкові для розгляду консультативні висновки при реалізації законотворчості у сфері судової влади, судоустрою, правосуддя, статусу судів і суддів.

Розкрито роль Вищої ради правосуддя у системі органів державної влади через її повноваження, зокрема кадрові повноваження у судовій системі, дисциплінарні повноваження, повноваження у сфері правотворчості, повноваження розпорядника коштів, повноваження з міжнародного співробітництва з питань правосуддя.

The article is devoted to the study of the role and place of the Supreme Council of Justice in the system of state authorities based on the correlation-functional approach. It has been established that during the years of existence of the Supreme Council of Justice, many difficulties arose related to the interpretation of its functioning in the system of state authorities, which led to the increased interest of scientists in the analysis of the peculiarities of the position of the Supreme Council of Justice as a subject of power, identifying problematic

aspects of legal regulation its activities and finding ways to solve such problems. It is noted that scientific studies on the role and place of the High Council of Justice in the system of state authorities in the field of public administration do not have a systematic nature, which indicates the need and relevance of the study.

It has been noted that scientific studies on the role and place of the High Council of Justice in the system of state authorities in the field of public administration do not have a systematic nature, which indicates the need and relevance of the study.

It has been concluded that the High Council of Justice is the subject of authoritative power – the agency of state power and judicial administration, which performs extremely important management functions within the justice system, since it is the only state power agency that makes a decision on filing a petition to the President on appointment, as well as dismissal of judges and is the only agency that controls the observance of discipline by judges.

It has been emphasized that the specificity of the status of the High Council of Justice is that it does not perform the main function of the judicial power – the administration of justice, but it is the agency that provides advisory conclusions in the implementation of law-making in the field of judicial power, judiciary, justice, the status of courts and judges, which are mandatory for consideration.

The author has revealed the role of the High Council of Justice in the system of state authorities through its powers, in particular personnel powers in the judicial system, disciplinary powers, powers in the field of law-making, powers of the administrator of funds, powers on international cooperation on justice matters.

Ключові слова: *орган державної влади, судова влада, судоустрій, суддівське врядування, Вища рада правосуддя, державне управління, правове становище, правове регулювання.*

Keywords: *state authorities, judicial power, judicial system, judicial administration, High Council of Justice, public administration, legal status, legal regulation.*

Постановка проблеми. Вища рада правосуддя (далі – ВРП) є відносно новим органом у системі органів державної влади, оскільки була утворена у 2017 році. За роки існування ВРП виникало чимало дискусійних питань, пов'язаних з її функціонуванням, що зумовлювало підвищену зацікавленість вчених у аналізі особливостей становища ВРП як суб'єкта владних повноважень та виявлення проблемних аспектів правового регулювання її діяльності і пошуку шляхів вирішення таких проблем.

Основою правового регулювання функціонування ВРП в Україні є Конституція України [1], Закон України «Про Вищу раду правосуддя» [2], Закон України «Про судоустрій і статус суддів» [3], а також Регламент Вищої ради правосуддя [4].

Особливість правового становища ВРП зумовлена подвійністю її функцій. Аналіз норм Конституції України [1] свідчить про те, що статус ВРП закріплений у розділі, яким здійснюється правове регулювання судової системи та судочинства (Правосуддя), тому ВРП, безперечно, входить до системи органів судової влади. Також законодавцем визначений її статус як органу державної влади та суддівського врядування. Отже, спостерігаємо поєднання функцій органу державної влади, з одного боку, і суддівського врядування, з іншого.

Будь-який орган державної влади при виконанні владних повноважень має відповідати своєму функціональному призначенню та меті, тому вбачається актуальним дослідження ролі і місця ВРП у системі органів державної влади.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Питаннями дослідження правового становища ВРП займалися переважно вчені-правники, зокрема, конституційно-правові засади діяльності ВРП досліджував О. А. Боровицький [5], взаємодію ВРП з органами державної влади, органами суддівського самоврядування та іншими суб'єктами права аналізувала Ю. О. Косткіна [6], проблеми взаємодії органів суддівського врядування

розглядав В. І. Теремецький [7]. Зміст поняття «орган державної влади» вивчали О. Д. Гринь [8], О. С. Дудченко [9] і А. Г. Равлюк [10]. Однак наукові дослідження ролі й місця ВРП у системі органів державної влади в сфері державного управління не мають системного характеру, що вказує на необхідність та актуальність дослідження.

Метою статті є окреслення специфіки статусу Вищої ради правосуддя у системі органів державної влади на основі кореляційно-функціонального аналізу.

Виклад основного матеріалу. Згідно зі ст. 131 Конституції України [1] в Україні діє Вища рада правосуддя. Особливості правового становища ВРП також визначаються Законом України «Про Вищу раду правосуддя» [2] та Регламентом Вищої ради правосуддя [4]. Відповідно до ст. 1 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» Вища рада правосуддя є колегіальним, незалежним *конституційним органом державної влади та суддівського врядування*, який діє в Україні на постійній основі для забезпечення незалежності судової влади, її функціонування на засадах відповідальності, підзвітності перед суспільством, формування добросовісного та високопрофесійного корпусу суддів, додержання норм Конституції та законів України, а також професійної етики в діяльності суддів і прокурорів. Вища рада правосуддя є юридичною особою, видатки на її утримання визначаються окремим рядком у Державному бюджеті України [2].

Розпочати дослідження ролі і місця ВРП у системі органів державної влади необхідно саме зі змісту поняття «орган державної влади», який, на жаль, не має офіційного визначення. Крім того, у літературі термін «органи державної влади» часто визначається як: «державний орган влади», «орган публічного адміністрування», «орган державного управління», «орган публічного управління». У цьому контексті варто підтримати точку зору В. Авер'янова, який висловлювався проти розмежування понять «орган державної влади» та «держаний орган». Вчений вважав такий підхід штучним та зумовленим самим терміном «орган державної влади», який не

має змістовних особливостей порівняно з терміном «державний орган» [11, с. 53]. Отже, можна зробити висновок, що нагромадження понятійного апарату лише ускладнює сприйняття його змісту. Тому необхідно застосовувати понятійно-термінологічний апарат, який використовується в законодавчих актах.

Як зазначається у літературних джерелах з державного управління, первинним компонентом державного механізму є окремий державний орган, через який держава здійснює свою політику, завдання і функції. Державний орган влади – це відносно самостійна і відокремлена частина єдиної системи органів державної влади, державного механізму, яка створена відповідно до конституції й чинного законодавства, офіційно виступає та діє від імені держави у межах своїх повноважень і встановленого законом порядку, має свій державно-правовий статус, виконує відповідні завдання, функції та політику держави у різних сферах державного та суспільного життя [12, с. 15].

І. Ткач, вказує, що органи державної влади створюються на виконання функцій держави, а здійснення державної влади є метою їхньої діяльності [13, с. 19]. В. Авер'янов доходить висновку, що саме компетенція (права і обов'язки) є головним складником змісту правового статусу кожного органу, що доповнюється такими важливими елементами, як його завдання, функції, характер взаємозв'язків з іншими органами (як за «вертикаллю», так і за «горизонталлю»), місце в ієрархічній структурі органів виконавчої влади, порядок вирішення установчих і кадрових питань [14, с. 247]. Враховуючи та підтримуючи наведене, вважаємо, що ВРП займає важливе місце у системі органів державної влади. Специфіка статусу ВРП полягає в тому, що вона не виконує основну функцію судової влади – здійснення правосуддя. Водночас ВРП надає обов'язкові для розгляду консультативні висновки при реалізації законотворчості у сфері судової влади, судоустрою, правосуддя, статусу судів і суддів, а також здійснює дисциплінарні провадження щодо суддів тощо.

Основними специфічними ознаками, які вказують на якісну індивідуальність державних органів, на думку О. Д. Гринь, є те, що вони здійснюють: державне управління; завдання й функції держави і в одній із конституційних форм державної діяльності; наділені повноваженнями державно-владного характеру. Практичного характеру ці повноваження набувають у виданні державними органами від імені держави юридично обов'язкових нормативних та індивідуальних актів, у здійсненні ними нагляду за дотриманням вимог, що містяться в цих актах, у забезпеченні й захисті певних відносин від порушення шляхом застосування заходів виховання, переконання, роз'яснення та заохочення, а в разі необхідності – державного примусу [8, с. 12]. Зазначені ознаки також властиві ВРП, оскільки вона наділена державно-владними повноваженнями і виконує завдання і функції держави у судовій системі. Крім того, аналіз положень Закону України «Про Вищу раду правосуддя» дає можливість визначити такі ознаки ВРП, що характеризують особливості її правового становища саме як органу державної влади:

1) є юридичною особою публічного права, що створена для виконання функцій держави у сфері суддівського врядування;

2) є колегіальним, незалежним конституційним органом державної влади та суддівського врядування;

3) метою її створення та діяльності є забезпечення функціонування судової влади на засадах відповідальності, підзвітності перед суспільством, формування добросовісного та високопрофесійного корпусу суддів, додержання норм Конституції і законів України, а також професійної етики в діяльності суддів і прокурорів. Саме на ВРП як на конституційний орган суддівського врядування може бути покладено відповідальність за питання суддівської кар'єри, починаючи з питань щодо ухвалення рішення про внесення відповідного подання суб'єкту призначення і до звільнення судді з посади за результатами кваліфікаційного оцінювання (проведення самого оцінювання віднесено до повноважень Вищої кваліфікаційної комісії суддів

України), а отже на ВРП покладено функцію впровадження «державної політики» щодо добору та оцінювання суддів на предмет відповідності займаній посаді [15, с. 110; 16];

4) вживає заходи з метою забезпечення авторитету правосуддя та незалежності суддів, надає консультативні висновки з питань удосконалення судової системи та правового регулювання статусу суддів;

5) здійснює взаємодію з іншими органами державної влади. Так, взаємодія ВРП з органами державної влади – це окремий вид управлінських відносин, які полягають в обміні необхідною інформацією, виникають за волею однієї зі сторін і здійснюються для виконання функцій кожного окремого органу влади [17]. Як зазначає Ю. О. Косткіна, ВРП у своїй діяльності є незалежним та автономним органом, який при цьому тісно співпрацює та взаємодіє з державними органами, органами суддівського самоврядування, їх посадовими особами, міжнародними організаціями тощо. Потреба існування такої взаємодії пов'язується з необхідністю не лише запобігти надмірній концентрації влади, а й забезпечити стабільність і сталість діяльності державних інститутів, слугувати кращій їх організації та злагодженості діяльності, подоланню можливого протистояння всередині державного механізму [6, с. 139]. Взаємодія ВРП як органу державної влади та суддівськогорядування з такими органами законодавчої ініціативи, як Президент і Верховна Рада України регламентується законодавчими актами і здійснюється у сфері формування суддівського корпусу, непрямой участі у законотворчому процесі, а з Урядом – у сфері фінансування діяльності судової системи і ВРП [7, с. 81].

Не менш важливим є питання ролі ВРП у системі органів державної влади. Так, Д. В. Мандичев зазначає, що ВРП відіграє своєрідну роль координатора, який забезпечує взаємозв'язок органів правосуддя із суб'єктами інших гілок влади – суб'єктами законодавчої ініціативи. Досліджуючи правову природу ВРП, зауважимо, що ВРП є органом, який в системі стримувань і противаг виконує контрольні функції з метою

унемоżliвлення втручання виконавчих та законодавчих органів у суддівську діяльність. Фактично вона є своєрідним буфером між законодавчою і виконавчою владою, з одного боку, і судовою – з іншого [18, с. 45].

ВРП має бути «консолідуєчим органом у системі судової влади, повинна об'єднати суди та органи у сфері судової влади, а також Раду суддів України, Національну школу суддів України в єдину систему взаємодії, щоб цей представницький орган не лише виконував контрольні-наглядові функції, а й опікувався питаннями роботи судової системи, а з іншого боку – представляв би судову систему у відносинах з іншими гілками влади» [7; 19].

А. В. Вишнева, аналізуючи теоретико-правову сутність інституту суддівського врядування в Україні, вказала на доцільність прийняття ВРП як вищого органу судової гілки влади в Україні та центрального суб'єкта системи органів суддівського врядування, у підзвітності якого є інші органи цієї системи, відносини між якими будуються на різнобічних рівнях та характеристиках. Підзвітність у цьому аспекті передбачає не керівництво діяльністю інших органів системи суддівського врядування в Україні, а те, що ВРП:

- 1) несе відповідальність за стан реалізації незалежності судової системи, складових її структури, плануючи свої дії, а також діяльність інших органів суддівського врядування на основі компромісу та балансу внутрішніх та зовнішніх факторів, формуючи нові адміністративні форми ведення діалогу;

- 2) залучає до вирішення питань сфери своєї компетенції нових учасників (суб'єктів адміністративних повноважень) у тому числі шляхом делегування їм відповідальності за реалізацію конкретних напрямів забезпечення незалежності судової системи;

- 3) забезпечує комунікативну взаємодію між усіма уповноваженими та зацікавленими сторонами багатоступінчастих процесів представництва судової гілки влади [15, с. 111].

У системі суб'єктів адміністрування публічної служби в органах судової влади, ВРП є тим органом, що має повноваження з питань призначення, звільнення суддів, притягнення їх до дисциплінарної відповідальності, тимчасового затримання або арешту до винесення обвинувального вироку та інших питань, пов'язаних з переміщенням суддів по службі. У сфері адміністрування публічної служби в судовій системі ВРП наділена реальними державно-владними повноваженнями щодо суддів. Джерелом цих повноважень є Конституція України, а також Закон України «Про Вищу раду правосуддя». ВРП для здійснення кадрових повноважень стосовно суддів наділена значним обсягом прав, зокрема доступу до суддівського досьє, отримання від різних суб'єктів необхідних матеріалів для ухвалення рішення тощо. Невиконання законних вимог ВРП тягне за собою застосування заходів адміністративної відповідальності [20, с. 113].

Роль ВРП у системі органів державної влади можна розкрити через її повноваження, закріплені у ст. 3 Закону України «Про Вищу раду правосуддя». Здійснивши групування повноважень за основними напрямками діяльності, звернемо увагу на такі з них:

1) кадрові повноваження у судовій системі, зокрема: вносить подання про призначення судді на посаду та звільняє суддю з посади; надає згоду на затримання судді чи утримання його під вартою чи арештом; ухвалює рішення про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя (п. 8); ухвалює рішення про переведення судді з одного суду до іншого, рішення про відрядження судді до іншого суду того самого рівня і спеціалізації (п. 10); ухвалює рішення про припинення відставки судді (п. 11); призначає на посаду та звільняє з посади Голову Державної судової адміністрації України, його заступників (п. 19); визначає за поданням Голови Державної судової адміністрації України граничну чисельність працівників Державної судової адміністрації України, у тому числі її територіальних управлінь (п. 20); призначає та звільняє з посад членів Вищої кваліфікаційної комісії

суддів України (п. 20-1); приймає рішення про звільнення членів ВРП (п. 20-2);

2) *дисциплінарні повноваження*: ухвалює рішення стосовно порушення суддею чи прокурором вимог щодо несумісності (п. 2); забезпечує здійснення дисциплінарним органом дисциплінарного провадження щодо судді (п. 3); утворює органи для розгляду справ щодо дисциплінарної відповідальності суддів (п. 4); розглядає скарги на рішення відповідних органів про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді чи прокурора (п. 5);

3) *повноваження у сфері правотворчості*: затверджує Положення про Єдину судову інформаційно-телекомунікаційну систему та/або положення, що визначають порядок функціонування її окремих підсистем (модулів), Положення про Державну судову адміністрацію України та типові положення про її територіальні управління, Положення про Службу судової охорони, Положення про проведення конкурсів для призначення на посади державних службовців у судах, органах та установах системи правосуддя, Положення про Комісію з питань вищого корпусу державної служби в системі правосуддя, Порядок ведення Єдиного державного реєстру судових рішень (п. 13); погоджує Типове положення про апарат суду, Положення про порядок створення та діяльності служби судових розпорядників (п.14); надає обов'язкові до розгляду консультативні висновки щодо законопроектів з питань утворення, реорганізації чи ліквідації судів, судоустрою і статусу суддів, узагальнює пропозиції судів, органів та установ системи правосуддя стосовно законодавства щодо їх статусу та функціонування, судоустрою і статусу суддів (п. 15);

4) *повноваження розпорядника коштів*: здійснює функції головного розпорядника коштів Державного бюджету України щодо фінансового забезпечення своєї діяльності; бере участь у визначенні видатків Державного бюджету України на утримання судів, органів та установ системи правосуддя відповідно до Бюджетного кодексу України (п. 16); погоджує в

установленому порядку перерозподіл бюджетних видатків між судами, крім Верховного Суду (п. 18);

5) повноваження з міжнародного співробітництва з питань правосуддя: ВРП у зв'язку з реалізацією визначених законом повноважень бере участь у міжнародному співробітництві, зокрема взаємодіє з іноземними закладами, установами та організаціями з питань правосуддя.

Висновки. Аналіз наукових праць, предметом яких є дослідження питань функціонування та особливостей правового регулювання ВРП, дає підстави зробити такі висновки:

1. ВРП є суб'єктом владних повноважень – органом державної влади та суддівського врядування, який виконує надзвичайно важливі управлінські функції у системі правосуддя, оскільки ВРП є єдиним органом державної влади, що ухвалює рішення щодо призначення та звільнення суддів та єдиним органом, що контролює дотримання дисципліни суддями.

2. Роль ВРП у системі органів державної влади доцільно розкривати через її повноваження, зокрема кадрові повноваження у судовій системі, дисциплінарні повноваження, повноваження у сфері правотворчості, повноваження розпорядника коштів, повноваження з міжнародного співробітництва з питань правосуддя.

3. Відсутність системних наукових досліджень з розглянутої тематики доводить необхідність подальшого аналізу проблем функціонування ВРП, удосконалення законодавства та проведення наукових досліджень у цій сфері.

Література

1. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>

2. Про Вищу раду правосуддя: Закон України від 21.12.2016 № 1798-VIII // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1798-19#Text>

3. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19#Text>

4. Регламент Вищої ради правосуддя: Рішення № 52/0/15–17 від 24.01.2017. URL: http://www.vru.gov.ua/legislative_acts/28

5. Боровицький О. А. Конституційно-правові засади діяльності Вищої ради правосуддя: дис. ... д-ра філософії: 08 – Право. Вінниця, 2020. 247 с.

6. Косткіна Ю. О. Взаємодія вищої ради правосуддя з органами державної влади, органами суддівського самоврядування та іншими суб'єктами права. *Вісник кримінального судочинства*. 2016. № 4. С. 139–146.

7. Теремецький В. І. Проблеми взаємодії органів суддівського врядування. *Актуальні проблеми правознавства*. 2022. № 2 (30). С. 77–85.

8. Гринь О. Д. Орган державної влади як складова державного апарату. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Юриспруденція*. 2014. № 11. Том 1. С. 11–13.

9. Дудченко О. С. Щодо визначення поняття «орган державної влади» в юридичній науці. *Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України*. 2013. Вип. 182. Ч. 2. С. 17–21.

10. Равлюк А. Г. Зміст поняття органу державної влади. *Актуальні проблеми держави і права*. 2019. Вип. 84. С. 54–62.

11. Державне управління: проблеми адміністративно-правової теорії та практики / авт.-уклад. В. Б. Авер'янов. Київ: Факт, 2003. 384 с.

12. Вагонова О. Г. Організація діяльності органів державної влади: навч. посіб. / О.Г. Вагонова, О.В. Горпинич, В.В. Чернобаєв. Дніпро: НТУ «ДП», 2019. 77 с.

13. Ткач І. В. Поняття органу державної влади у контексті статей 1173–1175 Цивільного кодексу України. *Вісник Академії адвокатури України*. 2013. № 2. С. 18–23.
14. Виконавча влада і адміністративне право / авт.-уклад. В. Б. Авер'янов. Київ: Ін-Юре, 2002. 668 с.
15. Вишнева А. В. Інститут суддівського врядування в Україні: теоретико-правовий аналіз сутності. *Юридична наука*. 2020. № 2. С. 108–115.
16. Про надання консультативного висновку до законопроекту № 3711-2: Рішення Вищої ради правосуддя від 14.07.2020 № 2128/0/15-20. Вища рада правосуддя: сайт. URL: <https://hcj.gov.ua/doc/doc/3689>
17. Плакса В. І. Правові засади взаємодії органів виконавчої і судової влади у разі набуття суддею громадянства іншої країни. *Публічне управління і адміністрування в Україні*. 2022. Вип. 28. С. 135–139.
18. Мандичев Д. В. Місце Вищої кваліфікаційної комісії суддів та Вищої ради правосуддя в організації роботи господарських судів. *Право і безпека*. 2017. № 2 (65). С. 43–47.
19. Вища рада юстиції повинна стати консолідуючим органом у системі судової влади та її представником у відносинах з іншими гілками влади. Офіційний сайт Територіального управління Державної судової адміністрації в Полтавській області. URL: <https://lva.court.gov.ua/tu17/pres-centr/news/184902/>
20. Голобутовський Р. З. Вища рада правосуддя як суб'єкт кадрового забезпечення судів. *Право і суспільство*. 2019. № 2. С. 110–113.

References

1. The Verkhovna Rada of Ukraine (1996), “Constitution of Ukraine”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80> (Accessed 05 March 2023).

2. The Verkhovna Rada of Ukraine (2016), The Law of Ukraine “About the High Council of Justice”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1798-19#Text> (Accessed 05 March 2023).
3. The Verkhovna Rada of Ukraine (2016), The Law of Ukraine “About the judiciary and the status of judges”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19#Text> (Accessed 05 March 2023).
4. The Supreme Council of Justice (2017), “Regulations of the High Council of Justice: Decision No. 52/0/15–17 dated 01/24/2017”, available at: http://www.vru.gov.ua/legislative_acts/28 (Accessed 22 March 2023).
5. Borovytskyi, O.A. (2020), “Constitutional and legal framework for the activities of the High Council of Justice”, Abstract of Ph.D. dissertation, Law, Vasyl’ Stus Donetsk National University Vinnytsia, Ukraine.
6. Kostkina, Yu.O. (2016), “Interaction of the High council of justice with state authorities, judiciary self-governmental bodies and other law entities”, *Visnyk kryminalnoho sudochynstva*, vol. 4, pp. 139–146.
7. Teremetskyi, V.I. (2022), “Problems of Interaction Between Judicial Authorities”, *Aktualni problemy pravoznavstva*, vol. 2 (30), pp. 77–85.
8. Hryn, O.D. (2014), “Public authorities as part of the state apparatus”, *Naukovyi visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu. Seriia: Yurysprudentsiia*, vol. 11, no. 1, pp. 11-13.
9. Dudchenko, O.S. (2013), “Regarding the definition of the concept "state authority" in legal science”, *Naukovyi visnyk Natsionalnoho universytetu bioresursiv i pryrodokorystuvannia Ukrainy*, vol. 182 (2), pp. 17– 21.
10. Ravliuk, A.H. (2019), “Content of the concept of public authority”, *Aktualni problemy derzhavy i prava*, vol. 84 , pp. 54–62.
11. Averianov, V.B. (2003), *Derzhavne upravlinnia: problemy adminstratyvno-pravovoi teorii ta praktyky* [Public administration: problems of administrative and legal theory and practice], Fakt, Kyiv, Ukraine.
12. Vahonova, O.H. Horpynych, O.V. and Chornobaiev, V.V. (2019), *Orhanizatsiia diialnosti orhaniv derzhavnoi vlady* [Organization of activities of

state authorities], NTU «DP», Dnipro, Ukraine.

13. Tkach, I.V. (2013), “The concept of a state authority in the context of Articles 1173–1175 of the Civil Code of Ukraine”, *Visnyk Akademii advokatury Ukrainy*, vol. 2 , pp. 18–23.

14. Averianov, V.B. (2002), *Vykonavcha vlada i administratyvne pravo* [Executive power and administrative law], In-Yure, Kyiv, Ukraine.

15. Vyshneva, A.V. (2020), “Institute of judicial governance in ukraine:theoretical and legal analysis of essence”, *Yurydychna nauka*, vol. 2, pp. 108–115.

16. The Supreme Council of Justice (2020), “On providing an advisory opinion to draft law No. 3711-2: Decision of the High Council of Justice of July 14, 2020 No. 2128/0/15-20”, available at: <https://hcj.gov.ua/doc/doc/3689> (Accessed 04 March 2023).

17. Plaksa, V.I. (2022), “Legal basis of interaction between the executive and the judiciary bodies in case of obtaining citizenship of another country by a judge”, *Publichne upravlinnia i administruvannia v Ukraini*, vol. 28, pp. 135–139.

18. Mandychev, D.V. (2017), “The place of the High Qualifications Commission of Judges and the High Council of Justice in the organization of economic courts’ activities”, *Pravo i bezpeka*, vol. 2, pp. 43 – 47.

19. The official website of the Territorial Administration of the State Judicial Administration in the Poltava Region (2015), “The Supreme Council of Justice should become a consolidating body in the judicial system and its representative in relations with other branches of government”, available at: <https://lva.court.gov.ua/tu17/pres-centr/news/184902/> (Accessed 4 March 2023).

20. Holobutovskyi, R.Z. (2019), “The Supreme Council of Justice as a subject of court staffing”, *Pravo i suspilstvo*, vol. 2 , pp. 110–113.

Стаття надійшла до редакції 29.05.2023 р.